

Te apropii tăcut

Mihail Janto

Te apropii tăcut, cu capul plecat,
căutând dezlegarea-n brațele Sale,
căci timpul s-a scurs într-un fir despicat,
suspine și zâmbete sentimentale.

Te-apleci cu pleoapele pline de vină,
la Icoana ce astăzi nu îți răspunde,
atât de-aproape și-ți pare străină,
doar glasul din suflet, Ea nu și-l ascunde:

- "E gol idealul ce-ai vrut să-l urmezi,
în sângele tău doar dorința și vinul,
iar dragostea mea poți s-o simți și s-o vezi,
mângaiere-ți schimbă de-ndată destinul."

Asculți cu regrete și capul plecat,
cu gândul căit ce se zbate în vină,
căci poți, decăzând, să te simți împăcat
și beznă în suflet, să-ți pară lumină !